

hakkas perremees ülles râkima, kuid a hoos-  
te ja ka jallavägi ollid tulnud, temma  
rakha ãrrawotnud ning piddand temma per-  
renaest üllesotsima. Agga jummal olgo  
tannatud! et ma ollen sind mo hellake hoid-  
nud. Naene hakkas ta faela ümber finni  
ja muttis röömopärrast eige árdaste. Ta  
teist korda käisid nemimad kahhefeste wan-  
triga omimad suggulassed kaulma. Said  
nemimad tee peál saanud, siis mees wisfas  
taggart saiad üllespiddi, nenda et nemimad  
temma naese süllese langsid. Naene immet-  
les sedda, ja küssis: mis se piddi tähhen-  
dama? Mees ütles: Enná! nüüd on jum-  
mala õnnistus nähha, mis födda pärrast  
tullev, seßt jummal lasseb leiba taewast  
mahha langeda. Kui nemimad nüüd ollid  
omimade suggulaste jute saanud, siis naene  
rägis varsi ülles, et temma mees olli rahhas-  
pot leidnud. Need sannimed sai nende  
sats varsi kuulda. Temma läkkitas siis  
perremehhe járrele, et ta piddi omnia naese:

ga moisas tulsema. Kui perremees olli  
terretand, siis saks soimas ta heästi wája,  
miks ta olli sedda rahhapot árrasalgand, ja  
mitte moisas toonud? Perremees keelis ag-  
ga árra, ja immetles, kes nisuggussed tüh-  
jad sannimed olli moisas wiinud? Saks  
ütles: mis sa tahhad sedda keelsda, so on:  
ma naene on jo sedda ülles rágind. Se  
mees kostis: armas saks! Jummal teab,  
mis luggu minno naesega on; monni ford  
rágib ta targaste, ja monni ford polle teäda,  
mis ta lobbiseb. Gest olleks temmas dige  
meel peas, siis ta wottaks jo sedda mitte  
rágida, mis temma mehhele kahjuks tullev.  
Siis käskis saks, et naene piddi fa ette  
tullenia. Kui ta olli sisse tulnud, siis saks  
küssis: ons so mees paljo rahha leidnud?  
Ta kostis; se pot olli eige täis. Missal  
se siis olli? Küssis saks. Se olle his, kui  
se suur födda meite maale olli, kostis se  
naene. Saks immetles sedda ja küssis:  
missal olli siis födda? Naene kostis; waag-